

Stilte in de stad sluit voorlopig de deuren.

(Maar de lente wist het niet)

Afgelopen maandag, voor de laatste persconferentie van de regering bereidde ik nietsvermoedend de Stilte in de stad viering voor.

Nu met verdriet in het hart is besloten om ook deze activiteit voorlopig stop te zetten wil ik toch graag doorgeven wat ik had willen zeggen aanstaande zaterdag:

“In deze donkere dagen vol onrust en lawaai op alle media verlang je naar stilte en rust. Die vinden we buiten op straat (al is die stilte vaak beklemmend) maar ook in de natuur (als we maar niet met teveel zijn).

In de natuur vinden velen vandaag de dag ook inspiratie en hoop, broodnodig in deze moeilijke omstandigheden.

Ik lees een paar fragmenten uit een gedicht dat momenteel rondgaat op de sociale media.

Het is van Irene Vella, een Italiaanse uit het Corona-gebied.

Misschien kent u het al, maar het is mooi genoeg om nogmaals tot je te nemen...”

Maar de lente wist het niet...

Het was Maart 2020...

De straten waren leeg,

de meeste winkels waren gesloten,

de meeste auto's stonden langs de kant van de weg,

de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld,

landen gingen op slot,

de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde,

het was zo surrealistisch...

Iedereen wist wat er aan de hand was...

Maar de lente wist het niet.

en de bloemen bleven bloeien

en de zon scheen...De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan

en de zwaluwen kwamen terug

en de lucht werd roze en blauw.

Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was Maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis,

kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis,

pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen.

Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten.
Bijna alles was gesloten ...Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars.
Mensen moesten vanuit huis gaan werken.
Ondernemers kwamen in de problemen.
De meeste kinderen konden niet meer naar school.
Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen,
operaties en onderzoeken werden uitgesteld...Iedereen wist het
Maar de lente wist het niet
en de natuur ontsproot.
Ze draaide onverstoorbaar haar jaarlijkse programma af,
ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren

Ik werd erg geraakt door dit gedicht en vond bovendien in het liedboek een prachtig lied,
dat hier naadloos op aansluit.

Het is gebaseerd op psalm 57 en gemaakt door Anton Ent.(lied 57a)

De merel fluit als morgenopening

*De merel fluit als morgenopening
het lied dat bange nachten sluit,
dat kleedt en kleurt in helder groen
de boom waarin hij schuilt.*

*Het is een scherm voor buien angst en pijn
en stokebranden om ons heen.
die spotten fel hoe vals kan zijn
het lied waarin hij schuilt.*

*De merel zingt dat hij geborgen is
in wat hij jubelt heel de dag.
In trouw en liefde spiegelt zich
het licht waarin hij schuilt.*

*De merel in de lijsterbes haalt uit:
wees mij nabij, U bent nabij
zolang ik roep, zolang ik fluit
van U waarin ik schuil.*

Een hartelijke groet van huis tot huis,
Peter Minnema